

9. august 2013

I henhold til § 33 i Forretningsordenen for Inatsisartut, fremsætter jeg hermed følgende beslutningsforslag:

Forslag til Inatsisartutbeslutning, om at Naalakkersuisut pålægges til FM14 at fremsætte et lovforslag om, at afgiftsbelægge hellefisk, der er fisket ved kystnært fiskeri og som ikke er forarbejdet med metoden „Japan cut“.

(Medlem af Inatsisartut Jens Immanuelson, Siumut)

Begrundelse:

Bearbejdnings metode „Japan cut“ er, forarbejdningsmetode hvor man fjerner hellefiskens hoved, halefinne samt finner og derefter fryser den. For 10 år siden havde metoden stor betydning for den høje beskæftigelse i landet. Men nu eksporterer man hele fisken ubearbejdet og det giver stort set ingen beskæftigelse, idet man blot indhandler hellefisken, pakker den, fryser den, for derefter at eksportere den. I dag opkræves fra det havgående fiskeri en afgift til landskassen af den del af fangsten, som ikke i henhold til fiskerilovgivningen skal indhandles til et indhandlings- eller produktionsanlæg i Grønland. For så vidt hvad angår af afgiftens konkrete størrelse anser jeg at der med fordel kan tages et udgangspunkt i den afgiftssats, der i dag er anført i Inatsisartutlov nr. 11 af 3. december 2012 om afgift på hellefisk i det havgående fiskeri.

Jeg har tænkt grundigt over, hvordan samfundet kan få mere udbytte af de store mængder ubearbejdede hellefisk, der er fisket ved kystnært fiskeri som selskaberne eksporterer til udlandet.

Selvfølgelig er det op til det enkelte selskab at vurdere om, man vil eksportere fisken uforarbejdet, men jeg mener at vi som et samfund, som minimum, kan kræve, at den uforarbejdede fisk der skal eksporteres, skal afgiftsbelægges. Afgiftsbelægningen kan give flere arbejdspladser, idet afgiften vil gøre det mere attraktivt for selskaberne, at bearbejde fisken her til lands.

Hellefiskens hoved samt finner er efterspurgte handelsvarer, så jeg er ikke i tvivl om, at en beslutning om at bearbejde fisken indenfor landets grænser, vil munde ud i nye arbejdspladser.

Jeg mener, at dette vil være en beslutning om, at samfundet får mest ud af sine egne ressourcer og er en absolut nødvendig beslutning, idet vi via sådan et initiativ, også kan finde midler til formål som vi for tiden mangler midler til. Nogle af de positive konsekvenser kunne også være, at der sker en ændring på indtægtssiden på Landskassen.

Jeg mener, at det nu er på tide, at de store produktionsselskaber i højere grad begynder, at deltage i vore fælles bestræbelser på at udvikle vort land i en økonomisk bæredygtig retning, hvilket også er formålet med mit forslag.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Det forventes at lovforslaget vil medføre en samlet meromkostning for det offentlige på et ½ års-værk, af 250.000 kr. eftersom lovforslaget skal udarbejdes, oversættes mv. og derefter sendes i høring hos relevante parter. Det er i den forbindelse tænkeligt, at der kan blive indarbejdet ændringer i lovforslaget efter høring, hvilket medfører at processen gentages.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det private erhvervsliv

Administrativt forventes ingen nævneværdige konsekvenser for erhvervslivet. I det rederierne/selskaberne i forvejen er forpligtede til at indrapportere fangstmængder til licenskontrollen, hvorefter der kan forventes sammenfald mellem rederiernes/selskabernes administrative forpligtelser over for licenskontrolmyndigheden såvel som Skattestyrelsen. Beslutningsforslaget er tænkt som en økonomisk motivator, således at selskaberne får et økonomisk incitament til at lade flere hellefisk forarbejde i Grønland.

Imidlertid kan det ikke udelukkes at selskaberne forsat vil se en økonomisk fordel i at sælge hellefisken uforarbejdet. Dette beror både på efterspørgslen fra virksomhedens kunder og virksomhedens egen organisatoriske og økonomiske struktur og aktuelle formåen herunder adgang til arbejdsparat og stabil arbejdskraft.

De økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne

Det er min formodning at en vedtagelse af forslaget vil motivere selskaberne til at ansætte flere medarbejdere på, ikke mindst i bygderne samt i yderdistriktsområderne, hvor hellefisken indhandles og hvor man for tiden er ramt af arbejdsløshed. Når folk igen får et arbejde, vil det betyde en øget omsætning i de enkelte bysamfund; dog vil det som førnævnt selvfølgelig komme an på, hvorvidt selskaberne der indhandler hellefisken vælger at forarbejde hellefisken før de eksporterer den.

Hvis selskaberne vælger at eksportere uden først at forarbejde hellefisken, vil Landskassen få indtægt ved afgiftsbelægningen.